



8e Directie
Dienst 82
Milieuhygiëne

aanwezig
André Denys,
gouverneur-voorzitter

Alexander Vercamer,
Peter Hertog,
Hilde Bruggeman,
Leden
Geert De Roo,
Toegevoegd lid

Albert De Smet,
provinciegriffier

Besluit van de Deputatie

referte 082/41011/4/2/W/3/PW/CW
betreft **RENDAC**
DENDERLEEUEW
verslaggever de heer Alexander Vercamer

Besluit van de Deputatie, houdende onbevoegdverklaring voor de wijziging van de exploitatievoorwaarden opgelegd aan de nv Rendac, Fabriekstraat 2 te 9470 Denderleeuw voor de exploitatie van een vilbeluik, gelegen aan de Fabriekstraat 2 te 9470 Denderleeuw (art. 45 VLAREM).

De Deputatie,

Gelet op het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, met latere wijzigingen;

Gelet op het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, met latere wijzigingen;

Gelet op het decreet betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu van 21 oktober 1997, met latere wijzigingen;

Gelet op het decreet betreffende het integraal waterbeleid van 18 juli 2003;

Gelet op artikel 57§2 van het Provinciedecreet van 9 december 2005;

Gelet op het besluit van 6 februari 1991 van de Vlaamse Regering, houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning (Vlarem I), met latere wijzigingen, in het bijzonder artikel 45;

Gelet op het besluit van 1 juni 1995 van de Vlaamse Regering houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (Vlarem II), met latere wijzigingen;

Gelet op het verzoek tot wijziging van de exploitatievoorwaarden (overeenkomstig art. 45 Vlarem I) op 9 juli 2008 ingediend door de nv Rendac, Fabrikstraat 2 te 9470 Denderleeuw voor een vilbeluik, gelegen aan de Fabrikstraat 2 te 9470 Denderleeuw, met als voorwerp: het wijzigen van de voorwaarde i.v.m. de vrijstelling van de continue temperatuursmeting in de verbrandingskamer en beperkingen van de continue meetverplichting m.b.t. ketels SH27BO en SH28BO;

Gelet op het gunstig advies van 26 augustus 2008 van het College van Burgemeester en Schepenen van Gemeentebestuur Denderleeuw, waarin o.m. het volgende wordt gesteld:

"De soepeler meetfrequentie voor SO₂ kan enkel toegestaan worden indien onomstotelijk en bewijsbaar vaststaat dat de huidige continue meting in de ketel SH29BO representatief is voor de 3 ketels. Daarom moet vaststaan dat in de niet continue bemonsterde ketels geen verbranding kan geschieden van mengsels die qua samenstelling verschillend zijn aan de in de continue bemonsterde ketel SH29BO (dit inzonderheid voor wat betreft de naverbranding van gassen uit het productieproces)."

Gelet op het gunstig advies van 15 september 2008 van het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie, Afdeling Milieuvergunningen dienst Oost-Vlaanderen (afgekort LNE; voorheen AMINAL-AMV), waarin het volgende wordt gesteld:

"De aangevraagde afwijkingen :

- 1. vrijstelling van de continue temperatuursmeting in de verbrandingskamer
- 2. goedkeuring beperking SO₂ meting tot stookinstallatie SH29BO en driemaandelijks voor de ketels SH27BO en SH28BO in plaats van continumeting

kunnen worden toegestaan."

Gelet op het gunstig advies van 13 augustus 2008 van het Agentschap Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed, Ruimtelijke Ordening Oost-Vlaanderen (afgekort IVA-RO; voorheen AROHM);

Gelet op het stilzwijgend gunstig advies van het Vlaams Agentschap Zorg en Gezondheid, Afdeling Toezicht Volksgezondheid, Buitendienst Oost-Vlaanderen (afgekort TO.VO.; voorheen Gezondheidszorg);

Gelet op het gunstig advies van 18 augustus 2008 van het Intern Verzelfstandigd Agentschap, Vlaamse Milieumaatschappij (afgekort VMM);

Gelet op het gunstig advies van 10 september 2008 van de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij (afgekort OVAM):

- voor de afwijking op continu meting voor SO₂ zodat de verplichting tot continumeting beperkt blijft tot de ketel SH29BO. Bij de andere ketels is het voldoende 3-maandelijks de SO₂ concentratie te bepalen.
- voor het afwijken op de continue temperatuurmeting in de verschillende ketels (artikel 5.2.3bis.1.26.§1.2°).

Gelet op het advies van 30 september 2008 van de provinciale milieudeskundigewaar in wordt gesteld dat de Deputatie op basis van de bepalingen in de artikelen 5.2.3bis.1.26. §1.26. §1, 2° en 5.2.3bis.1.26. §1.26. §7 van Vlarem II niet bevoegd is om de gevraagde afwijkingen toe te staan en dat beide verzoeken aan de bevoegde Vlaamse Minister dienen voorgelegd te worden;

Gelet op de volgende vaststellingen door de Provinciale Milieuvergunningscommissie:

"De voorzitter licht de adviezen en het openbaar onderzoek toe. Hij vraagt of de commissie kan akkoord gaan met het standpunt van de provinciale milieudeskundige dat de Deputatie niet bevoegd is om uitspraak te doen over het gevraagde.

LNE antwoordt hier niet mee akkoord te gaan. Een afwijking op de continue temperatuursmeting kan worden toegestaan omdat dat blijkt dat aan de minimale verblijfsvoorwaarden wordt voldaan. Er wordt echter een vrijstelling gevraagd zodat de provinciale milieudeskundige op dit punt kan gevolgd worden.

Wat de afwijking op de continu-metingen voor de parameter SO₂ betreft wordt voorgesteld om 4 keer per jaar te meten. De Deputatie is wel bevoegd om hierover uitspraak te doen, en heeft overigens in 2004 al afwijkingen toegestaan op de parameters HCl, dioxines en furanen. Volgens de bepalingen van Vlarem moet de Deputatie wel een beslissing nemen, dat kan evengoed een negatieve beslissing.

De provinciale milieudeskundige stelt dat de Deputatie pas een afwijking kan toestaan als de exploitant aantoonst dat de emissies van de genoemde verontreinigde stoffen in geen geval hoger kunnen zijn dan de vastgestelde emissiegrenswaarden. Dat blijkt niet uit de aanvraag. Het verzoek dient voorgelegd te worden aan de minister.

Volgens OVAM bevatten de afvalstoffen geen S. De SO₂-emissie kan dus ook niet veroorzaakt zijn door de afvalverbranding.

LNE stelt dat er een beslissing kan genomen worden door de Deputatie zowel in de negatieve als in de positieve zin. Er wordt verwezen naar de vrijstelling in 2004 voor HCl.

De provinciale milieudeskundige antwoordt dat er toen wel werd aangetoond dat aan de emissienormen kon worden voldaan.";

Gelet op het advies van 7 oktober 2008 van de Provinciale Milieuvergunningscommissie (afgekort PMVC) waarin wordt gesteld dat de Deputatie op basis van de bepalingen in de artikelen 5.2.3bis.1.26. §1.26. §1, 2° en 5.2.3bis.1.26. §1.26. §7 van Vlarem II niet bevoegd is om de gevraagde afwijkingen toe te staan en dat beide verzoeken aan de bevoegde Vlaamse Minister dienen voorgelegd te worden;

Gelet op de beslissing van 18 september 2008 van de Deputatie om de behandelingstermijn van de milieuvergunning te verlengen;

Overwegende dat wat de *aanvraag* betreft, het volgende kan gesteld worden:

Vraag tot het aanvullen met 2 bijzondere voorwaarden in het besluit van de Deputatie van 2 september 2004 houdende milieuvergunning voor de exploitatie van een vilbeluik, overeenkomstig artikel 45 §1, 3° van VLAREM I.

Concreet wordt gevraagd om in afwijking van artikel 5.2.3bis.1.26. §1, 2° van Vlarem II de vrijstelling van de continue temperatuursmeting in de verbrandingskamer te verkrijgen en in afwijking van artikel 5.2.3bis.1.26. §7 van Vlarem II de SO₂-metingen op de stookinstallaties SH27BO en SH28BO te mogen beperken tot driemaandelijks metingen.

De exploitant motiveert de aanvraag als volgt:

- *Vrijstelling van de continue temperatuursmeting in de verbrandingskamer*

Volgens art. 5.2.3bis.1.26. §1.2° van VLAREM II is een continue meting van de temperatuur dichtbij of op een door de vergunningsverlenende overheid toegestaan ander representatief punt van de verbrandingskamer vereist.

De verbrandingsinstallatie van RENDAC nv voldoet niet aan deze bepaling. De reden hiervoor is te vinden in het ontwerp van de installatie.

Het betreft hier nl. een vlampijpketel. Dit houdt in dat de rookgassen door pijpen gestuurd worden waarrond zich het te verwarmen water bevindt. Het is bijgevolg technisch niet mogelijk om een temperatuurmeting te plaatsen welke de temperatuur in de rookgassen kan bepalen.

Deze eis is afkomstig uit de controle van de 2-secondenregel bij de verbranding van vaste afvalstoffen, welke echter niet toepasselijk is op de verbranding van dierlijk vet, ingevolge de Europese Verordening 2067/2005.

In deze verordening wordt vermeld dat bij verbranding van dierlijk afval in een thermische ketel de verbranding dient plaats te vinden bij 1.100 °C gedurende 0,2 seconde.

RENDAC nv heeft de temperaturen en verblijftijd laten berekenen in de verbrandingskamer van de stookinstallaties (door Tauw nv – ir. Bert Leysen, erkend milieudeskundige lucht). Hieruit blijkt dat het verbrandingsproces bij Rendac nv voldoet aan de Europese Verordening 2067/2005.

- *Beperking van de continue metingen met betrekking tot de meeverbrandingsinstallaties SH27BO en SH28BO tot driemaandelijks metingen voor de parameter SO₂*

RENDAC nv beschikt over drie gelijkaardige verbrandingsketels voor de meeverbranding van dierlijk vet (SH27BO, SH28BO en SH29BO).

Hier wordt op identieke wijze en in dezelfde verhouding dierlijk vet en aardgas aangewend als brandstof voor de warmteopwekking.

Momenteel is enkel ketel SH29BO uitgerust met een toestel voor continue meting van de parameters O₂, temperatuur, debiet, stof, CO, SO_x, NO_x, HF en TOC.

Het verbrandingsproces in de andere ketels wordt continu opgevolgd voor wat betreft de parameters O₂, temperatuur, debiet, stof en CO.

De emissie van SO₂ is niet te wijten aan de aard van de brandstof (aardgas en dierlijk vet) die aangewend wordt, doch wel aan de meeverbranding van niet-condenseerbare gassen uit het productieproces die worden naverbrand.

Niet-condenseerbare gassen zijn immers afkomstig van de verdamping van zwavelhoudende aminozuren uit de eiwitfractie en lossen, bij verhitting van het dierlijk afval in het verwerkingsproces op in de vluchtige fase.

Tijdens de naverbranding in de stookinstallaties of de naverbrander worden deze zwavelhoudende bestanddelen geoxideerd tot SO₂.

De huidige continuverbranding in ketel SB29BO is representatief voor de verbranding in alle 3 de ketels. Er wordt gevraagd de continumetingen te beperken tot de ketel SB29BO en driemaandelijks voor alle ketels.

Overwegende dat wat de *procedurele aspecten* betreft, het volgende kan gesteld worden:

- *Vrijstelling van de continue temperatuursmeting in de verbrandingskamer*

Volgens artikel 5.2.3bis.1.26. §1, 2° van Vlarem II is de vergunning-verlenende overheid, in dit geval de Deputatie, enkel bevoegd om een ander representatief punt van de verbrandingskamer toe te staan. In de aanvraag wordt echter een vrijstelling gevraagd. Op basis van het bewuste artikel wordt aldus geconcludeerd dat de Deputatie niet bevoegd is om de gevraagde afwijking toe te staan. Dit verzoek dient aan de bevoegde Vlaamse Minister voorgelegd te worden.

- *Beperking van de continue metingen met betrekking tot de meeverbrandingsinstallaties SH27BO en SH28BO tot driemaandelijks metingen voor de parameter SO₂*

Volgens artikel 5.2.3bis.1.26. §7 kan de vergunningverlenende overheid, in dit geval eveneens de Deputatie, een afwijking verlenen van de continumetingen indien de exploitant kan aantonen dat de emissies van de genoemde verontreinigde stoffen in geen geval hoger kunnen zijn dan de vastgestelde emissiegrenswaarden. Dit laatste blijkt niet uit de aanvraag. Uit het advies van LNE blijkt dat er nog problemen zijn met de drietraps-gaswasser zodat er nog geen analyseresultaten beschikbaar zijn om dit aan te tonen. In het bewuste artikel wordt tevens de mogelijkheid niet geboden om een afwijking te verlenen van de meetfrequentie tot één installatie indien er sprake is van gelijkaardige installaties. Op basis van het bewuste artikel wordt aldus geconcludeerd dat de Deputatie niet bevoegd is om de gevraagde afwijking toe te staan. Dit verzoek dient aan de bevoegde Vlaamse Minister voorgelegd te worden.

Op 9 oktober 2008 werden via e-mail de resultaten van de emissiemetingen van 4 en 5 juni 2008 op de 3 betreffende meeverbrandingsinstallaties overgemaakt. Uit deze meetresultaten blijkt dat aan de emissiegrenswaarde voor de parameter SO₂ wordt voldaan indien er geen niet-condenseerbare gassen worden meeverbrand. In het andere geval wordt de norm wel overschreden. In artikel 5.2.3bis.1.26. §7 wordt uitdrukkelijk vermeld dat de verontreinigende stoffen in geen geval hoger kunnen zijn dan de vastgestelde emissiegrenswaarde. Dit is dus enkel het geval indien er geen niet-condenseerbare gassen worden meeverbrand. Het bewuste artikel laat dus niet toe dat de Deputatie om deze reden de gevraagde afwijking kan toestaan.

Overwegende dat om hogervermelde redenen de Deputatie niet bevoegd is om het verzoek tot wijziging van de voorwaarden toe te staan en dat het verzoek aan de bevoegde Vlaamse Minister dient voorgelegd te worden;

besluit:

Artikel 1. De Deputatie is niet bevoegd om uitspraak te doen over het verzoek tot wijziging van de geldende exploitatievoorwaarden opgelegd aan de nv Rendac, Fabriekstraat 2 te 9470 Denderleeuw voor de exploitatie van een vilbeluik aan de Fabriekstraat 2 te 9470 Denderleeuw.
Dit verzoek dient te worden voorgelegd aan de bevoegde Vlaamse Minister.

Art. 2. Een eensluidend verklaard afschrift van deze beslissing zal, samen met het attest inzake de datum van de verzending, verzonden worden aan:

- de exploitant;
- het College van Burgemeester en Schepenen van Denderleeuw;
- de Provinciale Milieuvergunningscommissie;
- het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie, Afdeling Milieuvergunningen dienst Oost-Vlaanderen;
- het Agentschap Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed, Ruimtelijke Ordening Oost-Vlaanderen;
- het Vlaams Agentschap Zorg en Gezondheid, Afdeling Toezicht Volksgezondheid, Buitendienst Oost-Vlaanderen;
- het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie, Afdeling Milieu-inspectie dienst Oost-Vlaanderen;
- de Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij;
- het Intern Verzelfstandigd Agentschap, Vlaamse Milieumaatschappij;
- de Federale Overheidsdienst, Werkgelegenheid, Arbeid en Sociaal Overleg;
- de nv Aquafin;

Een soortgelijk afschrift wordt verzonden aan de bevoegde Burgemeester met de opdracht de beslissing bekend te maken, overeenkomstig de bepalingen van hoofdstuk IX van het Vlaams Reglement betreffende de Milieuvergunning.

Art. 3. Tegen onderhavige beslissing kan een beroep tot nietigverklaring en/of schorsing worden ingesteld bij de Raad van State binnen de 60 kalenderdagen vanaf nadat onderhavig besluit werd bekend gemaakt of betekend. Het verzoekschrift dient gericht aan voornoemde instantie, Wetenschapsstraat 33, 1040 Brussel. Uw aandacht wordt bovendien gevestigd op de in bijlage 1 vermelde bepalingen van het Regentbesluit van 23 augustus 1948 (B.S. 23-24 augustus 1948; err. B.S. 8 oktober 1948 en B.S. 21 november 1948) met latere wijzigingen, tot regeling van de rechtspleging voor de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State.

Gent, 4 december 200/

namens de Deputatie:

de Provinciegriffier

de Gouverneur-Voorzitter

get. Albert De Smet

get. André Denys

**Voor eensluidend afschrift,
Namens de Provinciegriffier,
De gemachtigde Ambtenaar,**

**Raf Barzeele
dienstchef**

Bijlage 1 in toepassing van art. 19, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973

Artikel 14 §1. van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973

De afdeling (Bestuursrechtspraak) doet uitspraak, bij wijze van arresten, over de beroepen tot nietigverklaring wegens overtreding van hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, overschrijding of afwending van macht, ingesteld tegen akten en reglementen van de onderscheiden administratieve overheden ...

Artikel 19, derde lid

De partijen mogen zich laten vertegenwoordigen of bijstaan door advocaten die ingeschreven zijn op de tabel van de Orde der advocaten of op de lijst van de stagiairs alsook, volgens de bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek, door de onderdanen van een lidstaat van de Europese Unie die gerechtigd zijn om het beroep van advocaat uit te oefenen...

Uittreksel uit het Regentsbesluit van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de Afdeling Administratie van de Raad van State, en latere wijzigingen.

Artikel 1.

De zaak wordt bij de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State aanhangig gemaakt door middel van een verzoekschrift ondertekend door de partij of door een advocaat die voldoet aan de voorwaarden gesteld in artikel°19, derde lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, hierna "gecoördineerde wetten" genoemd.

Art. 2. §1.

Het verzoekschrift wordt gedagtekend en bevat:

1. het opschrift "verzoekschrift tot nietigverklaring" in de gevallen bedoeld in artikel°14, §§ 1 en 3, van de gecoördineerde wetten, als het niet eveneens een vordering tot schorsing bevat;
2. de naam, hoedanigheid, woonplaats of zetel van de verzoekende partij en overeenkomstig artikel°84, § 2, eerste lid, de gekozen woonplaats;
3. het voorwerp van de eis, aanvraag of beroep en een uiteenzetting van de feiten en de middelen;
4. de naam en het adres van de verwerende partij.

Art. 3.

De verzoekende partij voegt bij het verzoekschrift:

...

3° in de overige gevallen, een afschrift van de bestreden akten, reglementaire bepalingen of beslissingen;

4° indien zij een rechtspersoon is, een afschrift van haar geldende statuten en van de akte van aanstelling van haar organen, alsmede het bewijs dat het daartoe bevoegde orgaan beslist heeft in rechte te treden.

Art. 3bis.

Het verzoekschrift wordt niet op de rol ingeschreven indien:

1° uitgaande van een rechtspersoon, het niet vergezeld gaat van de stukken opgesomd in artikel°3, 4°;

2° het niet is ondertekend of niet vergezeld gaat van het vereiste aantal eensluidend verklaarde afschriften;

3° het geen woonplaatskeuze bevat, wanneer deze vereist is;

4° de kwijting van de rechten niet is aangetoond en het niet vergezeld gaat van een verzoek om rechtsbijstand;

5° het niet vergezeld gaat van een afschrift van de bestreden akten, reglementaire bepalingen of beslissingen, tenzij de verzoekende partij verklaart dat ze niet in het bezit is van een zodanig afschrift;

6° er geen inventaris is bijgevoegd van de stukken, die alle overeenkomstig die inventaris genummerd moeten zijn.

In geval van toepassing van het eerste lid, richt de hoofdgriffier aan de verzoekende partij een brief waarin meegedeeld wordt waarom het verzoekschrift niet is ingeschreven op de rol en waarbij die partij verzocht wordt binnen vijftien dagen haar verzoekschrift te regulariseren.

De verzoekende partij die haar verzoekschrift regulariseert binnen vijftien dagen na de ontvangst van het verzoek bedoeld in het tweede lid, wordt geacht het te hebben ingediend op de datum van de eerste verzending ervan.

Een verzoekschrift dat niet, onvolledig of laattijdig is geregulariseerd, wordt geacht niet te zijn ingediend.

Art. 3ter.

Op hetzelfde ogenblik als zij haar verzoekschrift indient, stuurt de verzoekende partij een kopie daarvan ter informatie aan de verwerende partij. De overheid die deze kopie ontvangt, bezorgt ze desgevallend aan de bevoegde overheid.

Het toesturen van een kopie van het verzoekschrift als bedoeld in het eerste lid, houdt geen definitieve aanwijzing van de verwerende partij in. Het stelt niet de termijnen in werking die de verwerende partij moet in acht nemen.

Art. 4.

De eisen bedoeld in artikel°11 van de gecoördineerde wetten verjaren zestig dagen na de schriftelijke kennisgeving van de beslissing houdende afwijzing van het verzoekschrift tot vergoeding. Indien de administratieve overheid verzuimt een beslissing te nemen, bedraagt de termijn van verjaring drie jaar te rekenen van de datum van dat verzoekschrift.

Wanneer een rechtsvordering strekkende tot hetzelfde voorwerp is ingesteld binnen de termijnen voorzien bij de eerste alinea, gaan de termijnen van zestig dagen en van drie jaar slechts in met het einde van de rechtsgedingen.

De beroepen bedoeld (in artikel°14, §§ 1 en 3, van de gecoördineerde wetten) verjaren zestig dagen nadat de bestreden akten, reglementen of beslissingen werden bekendgemaakt of betekend. Indien ze noch bekendgemaakt noch betekend dienen te worden, gaat de termijn in met de dag waarop de verzoeker er kennis heeft van gehad.

De overige aanvragen en beroepen moeten, op straffe van onontvankelijkheid ingediend worden binnen de termijnen door de desbetreffende wettelijke en reglementaire bepalingen vastgesteld.

Art. 84.

§1 Alle processtukken worden aan de Raad van State toegezonden bij ter post aangetekende brief.

De processtukken, alsook de betekeningen, kennisgevingen en oproepingen, worden door de Raad van State verzonden bij ter post aangetekende brief met ontvangstmelding; behoudens andersluidende bepaling van de wet mogen deze verzendingen echter bij gewone brief worden gedaan wanneer de ontvangst ervan geen termijn doet ingaan.

De termijn waarover de partijen beschikken gaat in met de dag van ontvangst van het schrijven.

Zo de geadresseerde het schrijven weigert gaat de termijn in met de dag van de weigering.

De datum van het postmerk heeft bewijskracht zowel voor de verzending als voor de ontvangst of voor de weigering.

Zo de geadresseerde langs de post niet werd bereikt, maakt de auditeur-generaal het schrijven over langs administratieve weg. De aangezochte burgemeester (...) treft de nodige maatregelen om het schrijven aan de geadresseerde te doen geworden en stelt de auditeur-generaal hiervan in kennis.

§2 Met uitzondering van de Belgische administratieve overheden, kiest elke partij in een procedure in haar eerste processtuk woonplaats in België.

Alle kennisgevingen, mededelingen en opmerkingen door de griffie worden rechtsgeldig op de gekozen woonplaats gedaan.

Die woonplaatskeuze geldt voor alle daaropvolgende processtukken.

Elke wijziging van de woonplaatskeuze wordt uitdrukkelijk geformuleerd en voor elk beroep afzonderlijk en bij aangetekend schrijven ter kennis gebracht van de hoofdgriffier, met vermelding van het volledige rolnummer van het beroep waarop de wijziging betrekking heeft.

Bij overlijden van een partij, en behalve bij hervatting van het geding, worden alle mededelingen en kennisgevingen van de Raad van State rechtsgeldig gedaan op de gekozen woonplaats van de overledene ter attentie van de gezamenlijke rechtverkrijgenden, zonder vermelding van de namen en hoedanigheden.)

Art. 85.

Bij ieder verzoekschrift of memorie dienen drie afschriften gevoegd voor eensluidend door de ondertekenende gewaarmerkt. Dit getal wordt met zoveel exemplaren vermeerderd (als er andere bij de zaak betrokken partijen zijn).

In afwijking van het eerste lid worden bij het verzoekschrift tot nietigverklaring dat een vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden akte bevat, negen door de ondertekenaar eensluidend verklaarde afschriften gevoegd.

De neerlegging van bijkomende afschriften kan bevolen worden.

Art. 86.

De tot de Raad van State gerichte verzoekschriften en memories bevatten een inventaris van de ter staving ingeroepen stukken.

Het administratief dossier wordt overgemaakt met een inventaris van de stukken waaruit het samengesteld is.